

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/107/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014200234
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200234.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu Lesoochranárskeho zoskupenia VLK, občianske združenie so sídlom v Tulčíku č. 26, IČO: 31 303 862, právne zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20, za účasti: Tatry mountain resort, a.s. so sídlom Demänovská dolina č. 72, Liptovský Mikuláš (korešpondenčná adresa Tatranská Lomnica č. 13), IČO: 31 560 636, proti žalovanému Okresnému úradu Prešov, odbor opravných prostriedkov so sídlom Námestie mieru 3, Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 9. decembra 2013 Č.j.: OU-PO-OOP3-2013/00020-05 v spojení s rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia Poprad zo dňa 16. mája 2013 Č.j.: 2013/00769/09-VE, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/11/2014-51 zo dňa 19.12.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/11/2014-51 zo dňa 19.12.2014 p o t v r d z u j e.
Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 9. decembra 2013, Č.j.: OU-PO-OOP3-2013/00020-05, ktorým žalovaný ako príslušný odvolací orgán odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Poprad zo dňa 16.05.2013 Č.j.: 2013/00769/09-VE (ďalej len rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu), ktorým bol spoločnosti Tatra mountain resort, a.s., Demänovská dolina č. 72, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 31 560 636 (ďalej len TMR) podľa § 14 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon OPaK) vydaný súhlas na aplikáciu chemickej látky ROUNDUP BIAKTIV za účelom ničenia burín na koľajiskú pozemnej lanovej dráhy Starý Smokovec - Hrebienok v Tatranskom národnom parku, na trase dlhej 1 937 m na pozemku KN-C č. 8142/12, k. ú. Y. a v zmysle § 82 ods. 12 zákona OPaK boli určené podrobnejšie podmienky súhlasu tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších

predpisov (ďalej len Správny poriadok).

Krajský súd zistil, že orgán ochrany prírody bol povinný v konaní riešiť, či činnosť žiadaná žiadateľom je v súlade s cieľmi ochrany v národnom parku, ktorými sú jednoznačne zachovanie prírodného dedičstva ľudskou činnosťou v nezmenenej podobe a vyrovnáť sa aj s otázkou, aký význam má činnosť žiadateľom žiadaná a aký dôsledok by malo neudelenie navrhovaného súhlasu, že nestačí len konštatovanie, že žiadaná činnosť nie je zakázaná v 3. stupni územnej ochrany, že navrhovaná činnosť sa má realizovať na území národného parku, je potrebné dať do súvislosti záujem na takejto činnosti so záujmom na tom, aby územie národného parku bolo naďalej čo najmenej dotknuté ľudskou činnosťou, žalovaný uviedol, že podľa § 11 ods. 2 zákona OPaK pre územnú ochranu sa ustanovuje päť stupňov ochrany. Rozsah obmedzení sa so zvyšujúcim stupňom ochrany zväčšuje. Kým v 2. stupni ochrany sú len dve činnosti zakázané a na väčšinu činností sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, v 5. stupni ochrany je väčšina činností zakázaných a len niektoré činnosti je možné vykonávať so súhlasom orgánu ochrany prírody. Napadnuté rozhodnutie sa týkalo súhlasu na aplikáciu chemickej látky ROUNDUP BI AKTÍV za účelom ničenia burín na koľajisku pozemnej lanovej dráhy Starý Smokovec - Hrebienok v Tatranskom národnom parku, kde v zmysle zákona OPaK platí 3. stupeň ochrany. Aplikácia bude vykonaná v šírke štrkového lôžka koľajiska pozemnej lanovej dráhy v maximálnej šírke 1,5 m od osi koľaje na obidve strany, bez zásahu na okolité porasty a nárasty a len v miestach zaburinenia, ručným postrekovačom bodovo a cielene, bez aplikácie a manipulácie do vzdialenosti 15 m od vodných tokov, ostatných vodných plôch a podmáčaných lokalít. Podľa odborného stanoviska ŠOP pri dodržaní vyššie uvedených podmienok na navrhovaná činnosť nepovažuje za zásah do územia, ktorý môže spôsobiť podstatné zmeny v biologickej rozmanitosti, štruktúre a vo funkcii ekosystémov a nedôjde k porušeniu záujmov ochrany prírody a krajiny na území TANAP-u. Plochy, na ktoré žiadateľ žiadal vydať súhlas na aplikáciu chemických látok na území TANAP-u, nemožno v žiadnom prípade považovať za plochy „prevažne s ekosystémami podstatne nezmenenými ľudskou činnosťou“ tak, ako o tom pojednáva § 19 ods. 1 zákona OPaK pri definícii národného parku. Už pri vyhlásení územia TANAP v roku 1949, bola v tomto území situovaná pozemná lanová dráha ako i iné stavby a už pri vyhlasovaní územia národného parku bolo územie z hľadiska jeho prírodno-ochranných hodnôt diferencované. Prístup k manažmentu v chránených územiach je vyjadrený práve rôznymi stupňami ochrany a v tomto konkrétnom prípade je vyjadrený tým, že v 3. stupni ochrany nie je v tomto území zakázané aplikovať chemické látky. Aplikácia chemických látok podlieha len súhlasu orgánu ochrany prírody, ktorý v prípade potreby môže určiť bližšie podmienky jej vykonávania a to tak, aby boli dosiahnuté ciele ochrany všeobecne stanovené v § 2 zákona OPaK.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že námietku žalobcu, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci považuje za nedôvodnú. Nesprávnym právnym posúdením je omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak sa nepožil správny právny predpis, alebo ak sa síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne sa ale interpretoval, alebo ak sa zo správnych skutkových záverov vyvodili nesprávne právne závery (uznesenie NS SR z 27.07.2011 sp. zn. 7Cdo 7/2010). Aj podľa názoru súdu bol použitý správny právny predpis, ktorý bol správne interpretovaný správnymi orgánmi, ktoré vyvodili správne právne závery.

S tvrdením žalobcu, že správne orgány sa náležite nevysporiadali s jeho námietkou, že spôsob ochrany koľajiska odstraňovaním burín chemickými látkami nie je jediným spôsobom ako dosiahnuť žiadateľom žiadaný cieľ - prevádzku lanovej dráhy, sa súd nestotožňuje. Správne orgány konštatovali, že mechanické odstraňovanie rastlín nie je dostatočné účinným spôsobom. Kosením by mohlo dôjsť k nežiaducemu výsevu burín do okolia a ich ďalšiemu šíreniu. Vzhľadom na plochu koľajiska a trasu o dĺžke 1 937 m je aplikácia chemických látok účinnejšia a bezpečnejšia ako mechanické odstraňovanie burín. Žiadateľ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že nepoužitie chemickej látky ROUNDUP BIAKTIV v dlhšom časovom období viedlo k niekoľkonásobnému zväčšeniu plôch zaburinenia a v prípade, ak by došlo k predĺžovaniu stavu neaplikácie chemickej látky na odstraňovanie burín, znamenalo by to ďalšie rozšírenie zaburinených plôch. Chemickú látku ROUNDUP BIAKTIV nikdy nepoužíval plošne, ale výlučne iba v úsekoch so zvýšeným výskytom náletových rastlín a burín. Aplikáciou chemickej látky sa nenarušuje zemný kryt, nedochádza k zásahom do existujúceho biotopu, nakoľko sa

používa len na zaburinenom štrkovom násype.

S námietkou žalobcu, že je úlohou orgánu ochrany prírody posúdiť, či aplikácia chemickej látky - aj keď je povoleným prípravkom - je v súlade s predmetom a cieľom ochrany prírody v národnom parku, sa žalovaný v preskúmanom rozhodnutí dôsledne vysporiadal. Je potrebné opätovne poukázať na odborné stanovisko ŠOP SR, že lokalita, kde sa má vykonať aplikácia chemického prípravku nie je súčasťou žiadneho maloplošného územia, územia európskeho významu ani chráneného vtáčieho územia, nevyskytuje sa na nej výskyt chránených druhov a ani ich biotopov a pri dodržaní stanovených podmienok sa navrhovaná činnosť nepovažuje za zásah do územia, ktorý môže spôsobiť podstatné zmeny v biologickej rozmanitosti, štruktúre a vo funkcií ekosystémov a nedôjde k porušeniu záujmov ochrany prírody a krajiny na území TANAP-u. Žalobu preto podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátkou včas odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so žalobnými dôvodmi, vo vzťahu k nim, osobitne k námietke nesprávneho právneho posúdenia veci sa uspokojil len s konštatovaním, že táto námietka je neopodstatnená. Ďalej namietal, že krajský súd rozhodol námietkach týkajúcich sa procesných väd spôsobom, ktorým odoprel žalobcovi ochranu práv účastníka správneho konania. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa k odvolaniu žalobcu uviedol, že súd prvého stupňa sa náležite a podrobne vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a žalobnými dôvodmi uvedenými v žalobe. Podľa nášho názoru nie je uvedená námietka dôvodná. Prvostupňový správny orgán umožnil žalobcovi vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia ak spôsobu ich zistenia, čo aj žalobca urobil listom zo dňa 16.4.2013. Žalovaný nedoplňoval podklady rozhodnutia, okrem doplnenia podania o druhý podpis člena predstavenstva Tatry mountain resort, a.s., ktoré bolo formálnou náležitosťou podania a nemalo vplyv na vecnú stránku rozhodnutia - neovplyvnilo merito veci a nebolo navrhnuté účastníkmi konania. Žalovaný nevykonával žiadne zásadné dôkazy, o ktorých by žalobca nemal vedomosť. Žalovaný chce v tejto súvislosti uviesť, že žalobca sa pravidelne prihlasuje za účastníka konania, avšak následne sa ústneho pojednávania nezúčastňuje. Žalovaný považuje konanie žalobcu je účelové, obsahujúce iba námietky formálneho charakteru, podľa názoru žalovaného je konanie žalobcu motivované iba snahou o získanie trov konania na úkor žalovaného, nie snahou o dosiahnutie cieľov ochrany prírody. Žalobca napáda svojimi odvolaniami a žalobami prakticky všetky rozhodnutia vydávané odborom opravných prostriedkov, čo opätovne svedčí len o snahe účelovo sa obohatiť na trovách konania, nakoľko napadnutie všetkých rozhodnutí vydaných uvedeným odborom okresného úradu vylučuje akýkoľvek individuálny prístup žalobcu k jednotlivým predmetom konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov a konanie, ktoré predchádzalo ich vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého

rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Najvyšší súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu, ktorý argumentačne vyčerpал predmet konania. Žalobca v odvolacom konaní zopakoval námietky, ktoré už uviedol v žalobe a s ktorými sa v celom rozsahu vyrovnal krajský súd. Súhlas na aplikáciu chemickej látky ROUNDUP BIAKTIV za účelom ničenia burín na koľajisku pozemnej lanovej dráhy Starý Smokovec - Hrebienok v Tatranskom národnom parku. Aplikácia je situovaná na plochách (štrkové lôžka koľajiska pozemnej lanovej dráhy), ktoré sú zjavne už dotknuté antropogénnou činnosťou a postrek bol vykonávaný i v minulosti. Uvedené opatrenia sú súčasťou zaistenia bezpečnosti prevádzkovania dráhy podľa § 30 ods. 1 písm. l/ zák. č. 513/2009 Z.z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Najvyšší súd nezistil rozpor s ústavnou zásadou proporcionality v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy SR v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.